

РЕШЕНИЕ

№ 8409

гр. София, 12.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 77 състав,
в публично заседание на 30.05.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгения Баева

като разгледа дело номер **8661** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 54, ал. 6 от Закона за кадастъра и имотния регистър (ЗКИР).
Образувано е по жалбата на Б. Т. Л. и Л. К. Д. и двете от [населено място], срещу Заповед № 18-6261/02.06.2023 година на Началника на Службата по геодезия, картография и кадастър – С..

Жалбоподателките твърдят, че заповедта е постановена при допуснати съществени процесуални нарушения и неправилно приложение на материалния закон. Твърдят, че не са уведомени за започналото производство. Твърдят, че не са отразени правилно правата на собственост. Твърдят, че в резултат на допуснатото изменение са допуснати груби непълноти и грешки. Молят съда да постанови решение, с което да отмени заповедта.

В съдебно заседание жалбоподателките, чрез процесуален представител, поддържат жалбата. Претендират направените пред инстанцията съдебно-деловодни разnosки. В писмено становище от 10.06.2024 година излагат подробните си съображения за основателност на жалбата.

Ответникът – Началникът на Служба по геодезия картография и кадастър - С., редовно призван, не изпраща представител и не изразява становище по същество. В отговор на жалбата от 11.09.2023 година изразява становище за законосъобразност на заповедта. Твърди, че заповедта е издадена при спазване на процесуалните правила и при наличието на материалноправните основания на чл. 54, ал. 1 от ЗКИР. Моли съда да постанови решение, с което да отхвърли жалбата. В условията на евентуалност, при отмяна на обжалваната заповед, прави възражение за прекомерност на изплатеното

адвокатско възнаграждение от жалбоподателите.

Заинтересованата страна – Н. М. Бързачка от [населено място], чрез процесуален представител, оспорва жалбата. Твърди, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган, при спазване на процесуалните правила и при правилно приложение на материалния закон. Моли съда да постанови решение, с което да отхвърли жалбата. Претендира направените пред инстанцията съдебно-деловодни разноси.

Заинтересованата страна - М. Г. А. от [населено място], не изпраща представител и не изразява становище по същество.

Съдът, след преценка на представените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните в производството, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Административното производство е започнало по Заявлението на „МАП Проджект“ ЕООД, като пълномощник на Н. М. Бързачка и М. Г. А. и двете от [населено място], първата вписана в Кадастралния регистър, като ползвател на имот с идентификатор 68134.4357.354 от 09.02.2023 година.

В хода на административното производство са конституирани Б. Т. Л., Л. К. Д. и С. Н. К., вписани като собственици на имот с идентификатор 68134.4357.354 и на самостоятелни обекти в него.

За започналото административно производство са уведомена Л. Д., видно от писмо от 10.04.2023 година и Б. Т. Л., видно от писмо от 11.03.2023 година.

Със Заповед 18-6261/02.06.2023 година Началникът на Службата по геодезия, картография и кадастър – С. е одобрил изменение на кадастралната карта и регистри на [населено място] – изразяващо се в заличаване на сгради с идентификатори 68134.4357.354.2 и 68134.4357.354.3 и нанасяне на сграда с идентификатор 68134.4357.354.4, както и нанасяне на самостоятелни обекти в сградата с идентификатори 68134.4357.354.4.1, собственост на Д. К. Г. и П. И. Д. и 68134.4357.354.4.2, собственост на Н. М. Бързачка и М. Г. А..

Заповедта е издадена от компетентен орган, арг. чл. 54, ал. 4 от ЗКИР и съдържа ясни мотиви и разпоредителна част.

Заповедта е връчена на Л. Д. и Б. Л. на 13.06.2023 година, поради което подадената на 26.06.2023 година е в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, вр. чл. 54, ал. 6 от ЗКИР.

Видно от Кадастралния регистър, като собственици на имот с идентификатор 68134.4357.354 са вписани Д. К. Г., С. Н. К., П. И. Д., Н. М. Бързачка - ползвател, С. К. Т. и Л. К. Д..

Като собственик на сграда с идентификатор 68134.4357.354.1 е вписана С. Н. К.; сграда с идентификатор 68134.4357.354.2 - Л. К. Д. и С. К. Т.; сграда с идентификатор 68134.4357.354.2.1 - Д. К. Г. и П. И. Д.; сграда с идентификатор 68134.4357.354.3 – няма вписан собственик.

Жалбоподателката Б. Т. Л. е наследник на С. К. Т..

Заявителката Н. М. Бързачка се легитимира като собственик на стълбище на първия етаж и целия втори етаж на къщата, въз основа на Нотариален акт № 91, т. III, н.д. № 436/1968 година.

М. Г. А. се легитимира като собственик на 1/3 ид.ч. от първия надпартерен етаж с площ от 70,07 кв.м., заедно със стълбището към тавана и целия таван, както и мазето в североизточната страна на къщата, въз основа на Нотариален акт № 44, т. XX, н.д. № 3237/1983 година.

Кадастралната карта за територията е одобрена със Заповед РД-18-37/04.07.2011 година на Изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър – С..

Видно от Заключението на Съдебно-техническата експертиза, прието от съда, като обективно и компетентно дадено, изменението се състои в заличаване на сграда с идентификатор 68134.4357.354.2 с площ от 70 кв.м. и сграда с идентификатор 68134.4357.354.3 с площ от 9 кв.м.; отразяване на верните граници на сграда с идентификатор 68134.4357.354.4 с площ от 83 кв.м., отразяване на нов самостоятелен обект с идентификатор 68134.4357.354.4.1 с площ от 83 кв.м. и отразяване на нов самостоятелен обект с идентификатор 68134.4357.354.4.2 – жилище-апартамент на втория етаж в двуетажна масивна жилищна сграда; самостоятелен обект с идентификатор 68134.4357.354.2.1 се заличава и се отразява нов, с идентификатор 68134.4357.354.4.1 – жилище-апартамент на първи етаж от двуетажна сграда с площ по документ 0 кв.м. Вещото лице е посочило, че обекта на първия етаж, собственост на жалбоподателите се променя, като стълбището на първия етаж е към обект с идентификатор 68134.4357.354.4.2, с вписани собственици заинтересованите страни. Вещото лице е посочило, че не са представени одобрени книжа за сградата и разрешение за строеж, поради което не може да се установи съответствие между одобрените планове и съществуващото на място застрояване. Вещото лице е посочило, че новоотразената сграда с идентификатор 68134.4357.354.4 с площ от 83 кв.м. съответства на съществуващата на място сграда, като към самостоятелният обект с идентификатор 68134.4357.354.4.2 е включено стълбището, т. нар. „параден вход – стълбище“. Заключението е онагледено с комбинирана скица.

Съобразно легалното определение, дадено § 1, т. 16 от Допълнителните разпоредби на Наредба № РД-02-20-5/15.12.2016 година за съдържанието, създаването и поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри. „Спор за материално право“ по смисъла на чл. 70 и 71 е налице, когато в проекта за изменение на кадастралната карта местоположението и границите на имотите не съответстват на правата на собственост на всички заинтересовани лица съгласно представените и събрани писмени доказателства в административното производство.“.

Спорът за материално право, трябва да бъде разрешен и едва тогава, въз основа на съдебното решение, да се отстранят съответните непълноти и/или грешки (арг. чл. 54, ал. 2 ЗКИР).

В конкретния случай между страните е налице спор за материално право, а именно дали т.нар. „параден вход-стълбище“, представляващ един от двата входа на сградата, водещ до обекта на заявителките Н. Бързачка и М. А., представлява самостоятелен обект или е обща част на сградата.

С оглед на изложеното съдът намира, че с оглед наличието на спор за материално право между страните, не са налице материалноправните основания за издаване на заповедта и същата следва да се отмени.

След разрешаване на спора за материално право, въз основа на съдебното решение, съществуващите грешки в кадастралната карта и регистър могат да бъдат отстранени.

На жалбоподателките следва да се присъдят направените пред инстанцията съдебно-деловодни разноски в размер, както следва : 20 лева, представляващи платена държавна такса; 600 лева – платено възнаграждение за вещо лице и 1 500 лева – платено възнаграждение за един адвокат, на основание чл. 143, ал. 1 от АПК.

Съдът намира, че не са налице основания за намаляване на платеното адвокатско

възнаграждение, с оглед предмета на делото.
Водим от горното, съдът

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Заповед № 18-6261/02.06.2023 година на Началника на Службата по геодезия, картография и кадастър – С..

ОСЪЖДА Агенцията по геодезия, картография и кадастър – Служба по геодезия, картография и кадастър-С., [населено място],[жк], [улица] ДА ЗАПЛАТИ НА Б. Т. Л., ЕГН [ЕГН], от [населено място],[жк], [жилищен адрес] и Л. К. Д., ЕГН [ЕГН], от [населено място],[жк], [жилищен адрес] сумата от 2 120 (две хиляди сто и двадесет) лева.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния съд на Република България в 14 дневен срок от съобщението до страните.

СЪДИЯ :